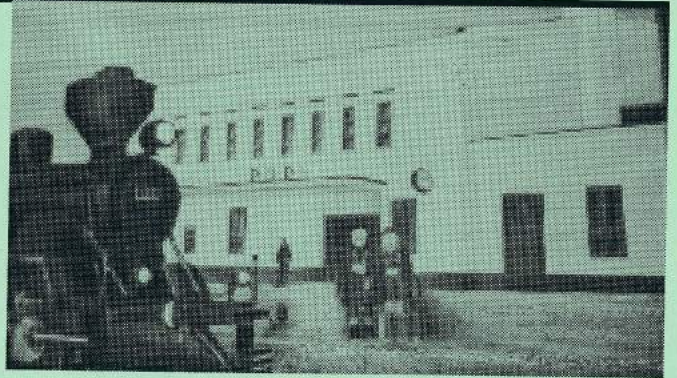

Nr 2 1999

Björneborg har det - en krigsbarnsrelief

Kemi har det, Lahtis och Åbo likaså. Nu har Björneborg (Pori) också fått det: ett eget minnesmärke över krigsbarnsverksamheten.

Den 14 februari 1999 invigdes en relief på järnvägsstationen. Träsnidaren Kari Alajärvi har gjort konstverket, Outokumpu sponsrade kopparplåten.

Regeringsrådet Varpu-Leena Aalto och utbildningsminister Olli-Pekka Heinonen förgyllde högtidligheten. Cirka 180 personer deltog i festmåltiden på yrkesskolan.

Nästa minnesmärke blir på Skeppsbron i Stockholm! Boka söndagen den 19 september!

Foto: Kai Rosnell

Nya dojor till barnen!

Så här såg det ut en vinterdag i Finska Kyrkan i Stockholm i början av 40-talet.

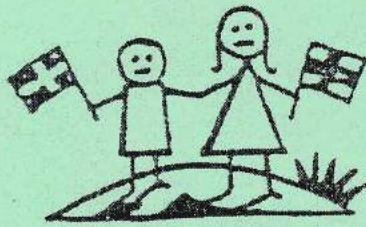
Det är kyrkoherden Gottfrid Sevelius som språkar med några finska krigsbarn som just fått nya, skinande blanka vinterpjäxor.

Finska Kyrkan blir en central punkt i samband med invigningen av minnesplattan 19 september.

Vill du vara med på invigningen? Meddela ditt intresse!

Se sidorna 4-5.

Riksförbundet
Finnska krigsbarn

Från redaktionen

Tyngdpunkten för framställningen av MN förskjuts fr o m detta nummer från Umeå till Stockholm. Ett tryckeri där har gett den billigaste offer-ten.

MN tackar Solfjädern i Umeå för det goda samarbetet. Tack Ann och Lars!

Redigeringen av 2/99 görs av Kai Rosnell, som numera bor helt nära huvudstaden.

Marjatta Balgård firar florafest i maj men kvarstår som redigerare.

Gui Emanuelsson är ny och förstärker redaktionen stockholmsflank.

Observera det nya tidningshuvudet! Det är ritat av Rosita Lindqvist, medlem i Mellansverige och ägare av en reklambyrå. Tack, Rosita!

Tills vidare fungerar undertecknad som mot-tagare av insända bidrag att publiceras i tidningen. MN är som namnet antyder ett forum för RFK:s medlemmar. Alla är välkomna med brev, artiklar, efterlysningar, notiser o s v.

Ring mig gärna om ni vill fråga om något.

Glöm inte att skicka foton eller andra bilder!

Om bidragen inte publiceras omedelbart be-ror det antingen på platsbrist, omfånget begrän-sas av ekonomiska skäl till 16 sidor, eller på att innehållet passar bättre i ett senare nummer.

Det mesta publiceras om det inte står i strid med ansvarig utgivares (Pirkko Ahlin) befogen-heter.

Observera senaste inlämningsdag 15 septem-ber för nr 3/99.

Glad sommar och på återseende
önskar redaktionen

genom *Aune Karlsson*

I detta nummer:

	sid
Krigsbarnsrelief i Björneborg	1
Från redaktionen	2
Ordföranden har ordet	3
Minnesplattan	4-5
Kosovo-insamling	4
Mitt liv som krigsbarn	6-7
Efterlysningar	8
Hej då, farmor	9
Dikt av Pirkko Nordberg	9
Årsmötesprotokoll	10-11
Verksamhetsberättelsen	12-13
RFK-info	14
På gång i lokalföreningarna	14
RFK samt styrelsen	15
En fennoskandinav	16

I nästa nummer:

Rapporter från Invigningen av Minnesplattan i Stockholm och krigsbarnsdagarna i Lahti, de reviderade stadgarna m m.

Redaktionen för MedlemsNytt:

Pirkko Ahlin, ansvarig utgivare.

Aune Karlsson (redaktör), Törnrosavägen 5, 771 55 Ludvika. Tel: 0240-15407.

Marjatta Balgård (layout), Nydalav. 4 D, 903 38 Umeå. Tel: 090-122580.

Gunnar Sältin, Odengatan 47, 4 tr, 113 51 Stockholm. Tel: 08-6731869.

Gui Emanuelsson, Mjölnerbacken 15, 4 tr, 174 48 Sundbyberg. Tel: 08-4011703.

Kai Rosnell (redigering, layout), Kølängsv. 10, 741 42 Knivsta. Tel: 018-380009.

— Ordföranden har ordet: —

Karlstad, maj 1999.

En ljuvligt vacker men en aning kylig vårkväll är det när detta skrives. Men värmen kommer under veckan, lovar man från Norrköping.

Så har vi upplevt ännu ett **Riksmöte**. Det blev i år ett annorlunda möte i och med att vi fanns ombord på Finlandsbåten till Åbo. Allt blev som vanligt, lyckat, gemenskapen och värmen från alla vänner fanns med, återseendets glädje likaså. Havet höll sig lugnt och maten var god. Underbart också att träffa vännerna från Åbo-föreningen, vilka anslöt sig till oss. Tack till alla er som arrangerat detta möte, ni har lyckats - igen.

Nästa riksmöte, Riks-2000, arrangeras av Skåne-föreningen, ett erbjudande vi tacksamt mottagit.

Jag har åter fått det stora förtroendet att vara er ordförande i ytterligare ett år. Tack! Det är ett oerhört stort ansvar jag tar på mig. Jag känner stor respekt för detta arbete. Men det ger mig så mycket tillbaka, särskilt kontakterna med er. Jag vill på alla sätt försöka göra mitt bästa av detta viktiga åtagande.

Vad som hänt under 1998 kan ni läsa om i verksamhetsberättelsen som finns på annan plats i tidningen. Jag vill då särskilt framhålla att **dokumentationen av våra erfarenheter** nu har kommit i gång. Det är en viktig del av vår verksamhet. I våra stadgar står bl a att ett av våra syften är att "samla och göra en skriftlig sammanställning av medlemmarnas dokumenterade erfarenheter...". Jag uppmanar er därför att till dokumentationsgruppen skicka era berättelser och annat som ni tycker är värt att bevara. En hel del har kommit in, men vi vet att det finns mycket att skriva om bland våra medlemmar. Var inte rädda för att det ni skriver inte skulle duga. Allt är viktigt!

Vi har en stor händelse framför oss. **Invigningen av minnesplattan den 19 september**. I denna tidning finns en **intresseanmälan** till denna viktiga händelse. Den ska också vara utskickad till er genom er ordförande. **Svara senast den 15 juni** om ni är intresserade av att delta i arrangemanget. Det kommer att bli högtidligt, det lovar jag.

En annan för mig mycket angelägen sak är på gång. Under årsmötet föreslogs att **vi borde göra något för de familjer, som under kaoset i Kosovo på olika sätt har splittrats**. Det blev ett enormt gensvar. En spontan insamling gjordes och resulterade i en penningssumma på 8 000 kr. En arbetsgrupp tillsattes. Efter en veckas efterforskningar beslöt gruppen att skicka de insamlade medlen tillsammans med ett uttalande till **Rädda Barnens**

Beredskapsstyrka. De arbetar bl a med att försöka återförena familjemedlemmar som kommit ifrån varandra.

Det brev som skickats återges i tidningen. Insamlingen fortsätter ännu en tid framöver. Pengar behövs för att man ska kunna arbeta med denna viktiga sak. Jag refererar återigen till våra stadgar § 3: ett av våra syften är "att aktivt verka för att medlemmarnas erfarenheter delges motsvarande föreningar för flyktingar och invandrare". Mycket viktigt anser jag.

Ännu en glad nyhet! **RFK har tilldelats en svensk fana från Stiftelsen Sveriges Nationaldag**. Den kommer att invigas under festligheterna den 19 september. Borde vi inte ha en finsk fana också...??

Den 27 april hade jag äran att vara inbjuden till Finlands Ambassad med anledning av "den Nationella Veterandagen". Det var mycket trevligt att "mingla" tillsammans med en mängd grånande gentlemän och deras fruar. Där fanns även en del yngre personer. Jag kom i samtal med en ung dam som visade sig vara styrelsemedlem i en anhörigförening till de finska krigsinvaliderna. Hon berättade att hon arbetade på **Stockholms läns landstingsarkiv**. Där kan man forska om de finska krigsbarn som hamnade på sjukhus. Du som är intresserad - ta kontakt med Hanneli Meltin, tel 08-7373906 så får du veta mer om detta.

Så vill jag önska er alla en riktigt skön sommar. Vi i styrelsen träffas den 14 augusti, då vi inleder höstens arbete. Många av oss ses också den 19 september, som blir en stor dag för oss i RFK.

Ha det bra!

Pirteko

Minnesplatta på Skeppsbron 28

Söndagen den 19 september avtäckes en minnesplatta på Skeppsbron i Stockholm. Ett äreminne över barntransporterna under andra världskriget varvid ca 70 000 barn reste från ett krigshärjat fosterland till en tryggare tillvaro hos den fredliga grannen i väster.

Avtäckningsdatum grundar sig på en historisk händelse:

19.9.1944 undertecknades i Moskva vapenstillståndet mellan Sovjet och Finland.

I högtidligheterna ingår även gudstjänst i Finska kyrkan.

I år blir det 60 år sedan andra världskriget utbröt. Skotten i Mainila 30 november 1939 inledde inte endast Vinterkriget utan också masstransporterna av barn från krigets Finland till det neutrala Sverige, med dess

trygghet och materiella välstånd. Många barn skeppades över med klassiska ångbåtar: Wellamo, Oihonna, Heimdall och Arcturus. S/s Arcturus byggdes faktiskt om med tanke på masstransporter; lastrummen både förut och akterom anpassades för detta ändamål.

De krigsbarn som sjöledes anlände till Stockholm steg i land på "klassisk" mark,

forts på nästa sida

Till RÄDDA BARNENS BEREDSKAPSSTYRKA

Monica Lundgren

Uttalande angående hjälp till människor på flykt.

Vi, Finska Krigsbarn, som under krigsåren 1939-45 förflyttades från Finland till Sverige, gör härmed följande uttalande:

Historien upprepar sig. 1939-40 blev man i Karelen beordrad att flytta från sina bostäder och lämna dem till ryssarna. Kriget fortsatte och ca 70 000 finländska barn evakuerades till Sverige under åren 1939-45. Många av dessa barn blev kvar i Sverige, ofta med svåra minnen av separationen från sin finska familj.

1999 blir människor i Kosovo och andra länder beordrade att lämna sina bostäder och fly till ett annat land. Kaos råder. Hjälp sätts in och det är gott. Men så händer detta. Människor evakueras och familjer splittras. Sverige erbjuder sig att hjälpa människor att komma hit. De är välkomna. Men kan man hålla ihop familjerna?

Vi var också välkomna till Sverige för 60 år sedan. Vår separation från våra finska familjer var en medveten handling. Det som nu sker i Kosovo och andra länder beror kanske mer på kaos och skeenden man inte rår över. Men att familjer splittras är dock ytterst tragiskt.

Vi som har erfarenhet av att som barn skiljas från våra familjer, påpekar det oerhört viktiga i att under alla förhållanden göra allt för att hålla ihop familjerna.

Under vårt Riksmöte -99 den 25 april med 75 deltagare beslutades om en spontan insamling till detta ändamål, en insamling som gav 8 000 (åtta tusen) kronor.

Vi har funnit att ni är en lämplig mottagare av dessa medel, som vi härmed överlämnar.

Vi hoppas att vi med detta ska kunna bidra till arbetet med att hjälpa familjemedlemmar och släktingar att finna varandra. Det är vår önskan att hela summan oavkortat används till detta i vårt tycke oerhört angelägna ändamål.

För Riksförbundet Finska Krigsbarn

Pirkko Ahlin, ordf.

Vill du stötta detta? Insamlingen fortsätter ett tag till. Pg 683784-3, RFK. Skriv Kosovo på talongen.

PA

Skeppsbron i Gamla stan, den traditionella finlandskajen/hamnen i Sverige. På Skeppsbron i hörnet av Hoparegränd låg, som på beställning och på bekvämt avstånd, Suomibyrån (numera Finska turistbyrån) som under ledning av Esther Hjelt-Cajanus assisterad av Mai Wallenius var den första instans som i Stockholm tog emot barnaskarorna.

Varför nr 28?

Det är alltså ingen slump att minnestavlan över barntransporterna under kriget sättes upp just på Skeppsbron, nr 28 närmare bestämt, gaveln till KFUM:s hus. Det var där de då aktuella rederierna hade sitt säte.

Minnesplattan, vars bakgrund utgörs av kartor över Finland och Sverige, föreställer en kvinna med en hand utsträckt i en välkomnande gest, och en annan kvinna, en mor med ett barn i famnen, som skiljs från sina barn. I mitten står en grupp barn med lapp om halsen tydligt markerade. Under minnesplattan står en förklarande text.

Kyrkans roll

Det är heller ingen tillfällighet att Finska kyrkan finns med i ceremonielet. Ända sedan starten år 1533 har Finska församlingen ombesörjt tillresta finländares såväl andliga som materiella behov. Speciellt under ofärdsår - och de har varit talrika i den östra rikshalvan, t ex Stora och Lilla ofreden - flydde många till Stockholm och fick här hjälp att överleva av församlingen. Från Storfurstendömet Finland kom efter 1809 ytterligare påspädningar av flyktingar ända fram till ef-

ter första världskriget.

Historien upprepar sig. När anstormningen av allt större strömmar krigsbarn drabbade Skeppsbron med Suomibyrån och andra hjälporganisationer fanns också Finska församlingen där, på Slottsbacken. Framför allt efter kyrkoherde Gottfrid Sevelius tillträde, med fru/kurator Nanna Sevelius, kom den krigsbarnsstödjande verksamheten i gång på högvarv.

I samarbete med Suomibyrån och andra organiserades hjälp till härvarande krigsbarn samt kvarvarande syskon och föräldrar i Finland. Det sociala och kurativa arbetet fick stor plats. Från denna tid härstammar också Luciafirandet i Finska kyrkan; barnen från barnhem och fosterhem och föräldrar samlades till värdefullt program.

Gunnar Sältin

Intresseanmälan

Invigningshögtidlighet för minnesrelief för Finska Krigsbarn

Stockholm den 19 september 1999.

Preliminärt program:

Kl 11.00 Lunch på Viking Line.

Kl 14.00 Gudstjänst i Finska Kyrkan. 10.00

Kl 15.00 Avtäckning av minnesplattan, Skeppsbron 28.

Kl 16.00 Mottagning på Finlands Ambassad, Stockholm.

Ett antal gäster kommer att inbjudas till denna högtid. Vi förväntar oss också stort intresse från våra medlemmar, och vår förhoppning är att alla ska kunna vara med under hela programmet. Men eftersom antalet platser till lunchen på Viking Line och mottagningen på Finlands Ambassad är begränsat kommer inbjudningskort att erbjudas lokalavdelningarna i proportion till medlemsantalet inom resp. lokal-förening.

Vi ber er därför att anmäla ert intresse att delta genom att fylla i nedanstående talong och sända den **senast den 15 juni till ordföranden i din lokalavdelning**. Resp styrelse fördelar därefter inbjudningskortet så rättvist som möjligt. Observera att under avtäckningsceremonin på Skeppsbron 28 och gudstjänsten i Finska Kyrkan kan naturligtvis alla vara med.

Riksförbundet Finska Krigsbarn

Pirkko Ahlin

(RFK-medlemmar sänder anmälan direkt till mig, Pirkko.)

Jag önskar delta i invigningshögtidligheten
den 19 september 1999.

Namn:.....

Mitt liv som krigsbarn

En hälsning till er ödeskamrater i Sverige härifrån Villmanstrand i östliga Finland.

Min barndom påminner säkert i många stycken om er, med det undantaget att jag fick komma hem igen, för gott.

Om jag inte kommit då hade jag kanske drabbats av en identitetskris. Jag inser det klarare nu när jag besöker Sverige så ofta: Jag är finländare ut i fingerspetsarna.

Det var 1942 och vi var fyra barn i vår familj, far var sjuk, mor var klen, vägde 42 kilo, och jobbade skift på Kaukas fanerfabrik, som de flesta i detta område i Lauritsala.

Vårt hem var mycket fattigt och kallt om vintern, ett rum och kök, cirka 20 kvadrat. Vedeldning, brunn på gården, utedass...

Ofta vid veckosluten gjorde mor och vår äldsta syster Sylvi tiggarfärder ut till gårdarna på landsbygden. Befolkningen där var ju "välmående", deras barn kände inte till begreppet hunger.

Resultatet var nedslående: efter en hel dags möda fanns några frusna kålrötter och kanske ett kilo mjöl i kassen.

Fötter som svampar

Mor var tapper och flitig, men jag minns när hon kom hem från sådana resor att hon satte sig på en pall och grät. Man kunde ta på fattigdomen.

Kanske var det fruktan för barnens framtid som tvingade fram beslutet att skicka de två mellanbarnen till Sverige.

Far var starkt emot detta.

Mor lämnade oss på tåget vid Lauritsala station. Långt senare berättade hon hur plågsamt det var. Jag hade hängt mig om halsen på henne, man måste slita loss mig.

Vi reste via Haparanda. Det var många vagnar, alla var fullpackade. Man hade gjort britsar typ vänings-säng till oss, men man klädde inte av barnen för natten.

Själv minns jag inte mycket av resan, men min svenska mamma berättade senare att mina fötter var som svullna svampar: gummistövlarna hade inte varit av på hela resan.

Ett annat gråtfyllt ögonblick minns jag från Stockholm där det plötsligt beslöts att min syster Soili skulle sändas till Danmark. Jag försökte desperat klänga fast vid henne.

Jag kände att jag var ensam.

Tåget fortsatte till Herrljunga där vi sattes i väntsalen. Folk kom och hämtade barn, ett i taget. Det blev min tur också. En kraftfull tant i lottadräkt, Eva, tog mig vid handen och så steg vi på tåget igen.

Jag minns bara att tanten gav mig frukt och uppmanade mig att sitta på min plats. Hon gav sig av någon-

Sirkka-Liisa i Sverige, maj 1942.

stans, tydligen kallade arbetet. Men "mamma" Eva upptäckte strax att någonting hängde fast vid hennes kjol. När hon vände sig om såg hon mig. Jag hade tagit tag om fällen med näven, och ögonen var runda av förfäran: jag var rädd att åter bli övergiven.

Vändpunkten

Detta blev en vändpunkt i mitt liv. Jag hamnade direkt hos en familj som var en av de förmögnare i Borås. De hade en charkuterifabrik, 15 butiker och ett stort antal korvkiosker. Var man än rörde sig i stan kunde man läsa "August Svensson Slakteri AB".

Förändringen var dramatisk från den lilla grå stugan till en stor fin familj.

De hade en flicka och en pojke. Jag tror att jag trots allt hörde till familjen. Speciellt pappa Folke älskade mig, han tyckte synd om mig. För min far dog sedan (1947) efter två års sjukdom.

Innan far dog hade man velat adoptera mig, men han var emot det.

Jag skickades tillbaka 1944 utan att kunna någon finska, helt främmande för min riktiga familj. Första kvällen grät jag bara efter mamma Eva. Jag kan förstå mina föräldrars ångest.

Rund som en boll

Fortsättningskriget tvang oss till ny evakuering. Vår familj fick bo i en boskapsvagn två veckor, loket lämnade vagnarna på ett stickspår (av försiktighetsskal?), för att hämta dem senare.

Far hade satt ihop bäddar av alkivistar. Jag fick en svår njurinflammation av det fuktiga underlaget och hamnade på sjukhus i Kuopio och sedan i Uppsala. Jag var rund som en boll, prognosen var dålig. Själv trodde jag att jag var i Borås och väntade på att någon skulle hämta mig.

Mor hade skrivit till min svenska mamma att jag var på något sjukhus i Sverige, hon visste inte var.

Den svenska familjen satte igång efterforskningar och frågade överallt om man hade en liten patient som hette Sirkka. Med hjälp av familjens läkare lyckades de till slut spåra mig och tog mig med sig hem, för att dö.

Men jag vårdades så väl, enligt familjeläkarens föreskrifter, att jag tillfrisknade.

Efter två år i Sverige skulle jag resa till fars dödsbädd. Det känns illa att tänka så här efteråt att hans död inte bekom mig alls. Han dog hemma. Jag förundrade mig över hur vacker han var, och vit. Övriga familjen grät hysteriskt.

Hur skulle jag kunnat känna som de? Jag hade varit i Sverige fyra år och kunde ingen finska.

Jag fick i alla fall gå i skola hemma. Jag minns inte hur det gick i början. Snäll och undergiven var jag och jag tror att lärarna instinktivt anade problem. De var klart mänskligare på den tiden.

Vem fattade besluten?

På våren bjöds jag till Sverige över sommaren. Om jag minns rätt var jag där två somrar. Femte och sjätte klass gick jag ut i Finland, och sedan åter till Sverige där jag var till 1953.

En sak är viktig: Jag tillfrågades aldrig om jag ville si eller så. Allt bestämdes över mitt huvud. Jag fick finna mig i besluten.

Många gånger revolterade jag inombords. Jag längtade till Finland och längtan växte ju äldre jag blev.

Jag hade allt tänkbart materiellt i Sverige, ändå kände jag att jag inte hörde hit.

Jag har under hela min barndom och ungdom varit snäll och flitig, vad annars, något annat fick jag inte vara. Jag fick inte bråka, inte säga emot, inte visa humör.

Min svenska mamma var mycket dominerande och använde ibland även fysiskt våld, medan pappa var idel godhet. I sin situation, han var största delen av dygnet på

jobbet, sammanträden etc, kunde han inte veta vad en liten flicka känner invärtes.

Som ett paket

Den rika familjens sätt att uppföra sig har gjort ett djupt intryck på mig, liksom dess flit. Mamma sa jämt att en kvinna har alltid något att göra, sysslolöshet var värre än synden.

Faktiskt har hennes råd varit nyttiga för mig.

Jag tyckte alltid att jag var på fel plats vid fel tidpunkt, jag var som ett paket som sändes fram och tillbaka.

Genom hela livet har jag upplevt att jag inte älskats riktigt. Jag blev en osäker människa med dåligt självförtroende. Jag har ofta märkt att jag är alldeles för snäll i mitt förhållande till andra människor och det har varit lätt för andra att använda det emot mig.

Min flit och lydnad har däremot varit en styrka i mitt arbetsliv.

När jag nu som vuxen ser i backspegeln måste jag erkänna att dessa erfarenheter har fostrat mig på många sätt.

Om dagens ungdom upplevt något liknande hade de säkert tagits om hand av någon krisgrupp eller satts i årslång terapi.

Sådant fanns inte då. Såren och ärran får vi leva med.

Jag är inte längre bitter på mor och far. Jag har nu efter alla år förstått dem. Tiden var sådan, det fanns inga alternativ. Kanske hade jag inte överlevt om inte min svenska familj hade skött mig frisk.

Det jag är främst tacksam för är att **jag fick resa hem igen, för**

Finland är mitt land.

*Sirkka-Liisa Lepistö
Villmanstrand*

Dokumentationen är viktig

Sirkka-Liisas berättelse bekräftar vad jag länge hävdade: att det är stor skillnad på inställningen till krigsbarnstiden hos oss som blev kvar i Sverige, och dem som återvände till Finland och lyckades återanpassa sig där.

Jag fick häromdagen en fråga: - *Känner ni er som offer, ni krigsbarn?*

Är vi offer?

Det är väl här kluvenheten kommer in.

Vi ska komma ihåg att vi var 70 000 barn, var och en med sitt speciella öde, sina känslor. Även om vi känner igen de stora gemensamma dragen finns det inte två identiska öden bland oss.

Dokumentationen av krigsbarnsverksamheten pågår för fullt. MedlemsNytt är en del i denna dokumentation.

Ett av målen med arbetet är att samla krigsbarns berättelser till en bok. Varför skulle inte vi i Sverige klara av det? I Finland har redan getts ut minst två berättelse-

samlingar, "Olin sotalapsi" samt "Matkalla kodista kotiin". Fler lär vara på gång.

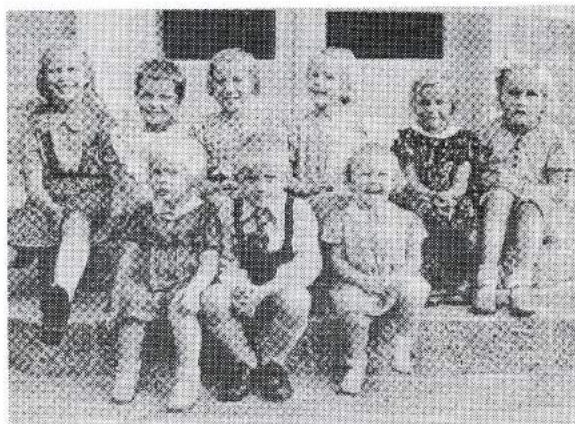
Låt oss ta del av din berättelse, dina erfarenheter, dina känslor, ditt öde. Om du inte tror dig om att kunna skriva ner vad du vill ha sagt kan du tala in det på band, eller låta dig intervjuas.

Hör av dig!

Kai Rosnell

Dokumentationsgruppen består i övrigt av Pirkko Ahlin, Pentti Käppi och Gunnar Sältin.

Efterlysning

Här är Vieno Mårtensson (översta raden trea från höger) och hennes bror Väinö (mitten nedersta raden) med andra finska barn i Ljungbyhed 1942.

Känner du igen någon av de här finska krigsbarnen? Var finns de i dag?

Bilden är tagen i Ljungbyhed sommaren 1942. Vieno Mårtensson (hon hette Ruotsalainen på den tiden) vill ha kontakt med sina ödeskamrater.

(Vienos adress: Porfyrvägen 20, 54231 Mariestad.
Tel 0501-10790.)

?????

Hej du **FINLANDSSVENSKA** krigsbarn!

Vill du brevväxla med mig - Märta Tollet Sjölund, Koltrastv. 57 A, 871 65 Härnösand?

Jag saknar kontakt med andra finlandssvenska krigsbarn och blir **glad** om du skriver några rader. Jag känner mig litet utanför i min förening, då inget av de finskspråkiga krigsbarnen förstår att jag haft delvis andra upplevelser än de, eftersom jag förstod språket när vi kom hit, min bror och jag.

Jag är tyvärr för sjuk för att åka till träffar, resor och andra evenemang som föreningarna ordnar. Därför är det så viktigt med brev- eller telefonkontakt.

Hälsningar

Märta

Om krigsbarnspris.

Undertecknad lämnade för tredje gången en motion till årsmötet som innebar att RFK skulle dela ut ett årligt pris till person (givetvis utanför RFK:s egna led) eller organisation som gör stora insatser för barn i krig.

Motionen antogs inte heller denna gång, och till er som stödde den får jag beklaga att det inte verkar möjligt att på detta sätt ge uppmuntran till en och annan som arbetar ideellt för nutida barn i kris och samtidigt väcka omvärldens intresse för vår förening och dess syften. Kanske är läget bättre ett annat år.

Aune Karlsson

Var du på barnhem i Hindås-Pixbo?

Jag vill komma i kontakt med mina gamla kamrater på barnhemmen i Hindås och Pixbo under kriget.

Jag kom till SKF:s barnhem Tyringe i Hindås i januari 1943 och flyttades till Slottsviken i Pixbo november 1944. Där stannade jag till april 1946. Då blev jag fosterbarn hos Syster Elsas familj, hon var barnsköterska både i Hindås och Pixbo.

Kamrater som jag kommer ihåg från den tiden är Sirkka Kempainen, Raili Konka, Hertta Lehto, Kalevi Koskinen, Tauno Kivimäki och Pauli Vallenius (född -33, från Pelkosenniemi).

Är det några andra i vår förening som varit i Hindås eller Pixbo under åren 1943-46 så hör av er! Vi var ju över 80 barn där.

Med hopp om **kontakt**.

Maire Lumsden
Adler Salvius gata 9
411 11 Göteborg
Tel 031-158288.

PS. På den tiden hette jag Kohonen.

Här kan du få hjälp att hitta gamla lek- och skolkamrater!?

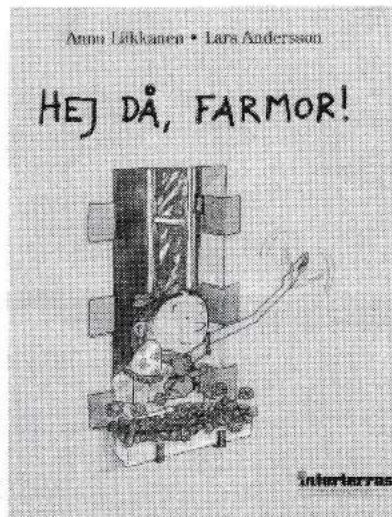
Deadline för nästa nummer: 15 september 1999.

Läsvärt om det oundvikliga

Från djupet av en källa...

kan livet sprudla upp,
ge dimension av livet,
det som redan gått.
Bubblor på ytan
kan vara falska så,
innehållet äger,
sanningen ändå...
Allt det svåra
bubblor gömmer,
sväljer inom sig
och döljer.
Bubblor sköra är,
om dom ytan når...
Därför gömmer dom
sig gärna
att ej verkligheten nå.
Ty det vore
alltför illa,
om dom sprickor
skulle få...
Då skulle luften
ur dom gå.
Från djupet av en källa,
du kan finna dom,
men rör dom inte,
lyssna.
Berättelser ur livet
bubblor ger,
ta dom till dig,
låt dom smälta
i din ensamhet...

*Pirkko Nordberg
Tollarp 990111*

**Annu Liikkanen har skrivit
en bok om döden.
Lars Andersson har illustrerat.**

**Pirkko Ahlin har läst den:
"Bör läsas tillsammans med barn."**

Lilla Alma, gissningsvis 4-6 år, har precis fått veta att hennes farmor har dött. Hon får följa med mamma och pappa till lasarettet för att ta farväl av farmor.

"Jag vet inte riktigt hur man gör när man tar farväl, men jag ville följa med ändå."

Pappa höll mig i handen när vi gick in i farmors rum på lasarettet. På bordet bredvid sängen stod ett tänd ljus.

I sängen låg farmor alldeles stilla. Det såg precis ut som om hon sov, fast hon snarkade inte som hon brukar när hon sover middag. Hon var bara alldeles, alldeles stilla."

Så inleder Annu Liikkanen sin bok om när lilla Alma får gå igenom sorgen efter sin farmor. Annu har tillsammans med Lars Andersson skrivit en bok om döden. Här är det beskrivet ur ett barns perspektiv. Alma har svårt att tro att hennes älskade farmor inte finns mer.

"Man kan väl inte finnas hela tiden, och sen plötsligt inte finnas alls!"

Det går inte ihop för Alma. Men hon får vara med under hela processen med förberedelser inför begravningen och sedan under själva högtidligheten. Hon minns hur fint farmor och hon haft tillsammans, t ex när de var på kondis, när de begravde en fågel, som de lade på rosa bomull i en liten ask och grävde ner i jorden, när de gick upp på farmors vind och klädde ut sig i gamla kläder o s v.

"Men ibland när jag kommer att tänka på att farmor gett sig iväg så där utan att säga adjö, blir jag så arg att det känns alldeles svart inuti mig - jag blir så arg att det gör ont!"

"Jag vet inte riktigt vad sorg är. Kanske är det när man är ledsen och bara vill gråta. Då kanske Gud kommer med en stor näsduk som man kan snyta sig i, och så pratar han snällt med en. Alldeles som farmor brukade göra när jag trillat omkull och slagit knäna."

Detta är en bok om döden, men det är en varm och positiv bok, säkert alldeles utmärkt att läsa för barn. Framför allt bör den nog läsas tillsammans med barn, något som säkert är Annu Liikkanens avsikt. Lars Anderssons härliga bilder utgör ett utmärkt komplement till upplevelsen av boken. Mycket läsvärd!

Pirkko Ahlin

□ Boken finns i bokhandeln och kostar cirka 150 kr.

Årsmötesprotokoll 1999-04-25

RFK:s styrelse samlad vid årsmötet 1999. Fr v Gunnel Nordström, Pentti Käppi, Sinikka Ortmark-Almgren, Raimo Lundgren, Pirkko Ahlin, Kai Rosnell, Aune Karlsson, Gunnel Johansson, Kalle Seppä och Raimo Berglund. (På bilden saknas Eila Gardeskog, Kosti Markkanen och Pirkko Loippo.) Foto: Ari Kunnari.

Plats: Viking Line.

Närvarande: ca 75 medlemmar.

§ 1. Öppnande.

Mötesarrangörerna Sinikka Ortmark-Almgren och Raimo Berglund önskar alla mötesdeltagare välkomna. Därefter förklarar ordföranden Pirkko Ahlin åttonde riksmötet öppnat med förhoppningen om en god samhörighet och gemenskap samt med en vädjan om ett aktivt deltagande i det som sker i Kosovo just nu, där familjer splittras och barn far illa.

§ 2. Mötesordförande.

Mona Serenius väljes till mötesordförande.

§ 3. Sekreterare.

Pentti Käppi utses till att föra mötets protokoll.

§ 4. Justerare/rösträknare.

Auvo Klefström samt Kai Rosnell väljes till justerare tillika rösträknare.

§ 5. Kallelsen behörig.

Mötet förklarar att kallelsen till mötet skett i behörig ordning.

§ 6. Dagordning.

Dagordningen godkänns.

§ 7. Röstlängden.

Röstlängden, tillika förbundets medlemsmatrikel, godkänns.

§ 8. Verksamhetsberättelsen.

Pirkko Ahlin läser upp verksamhetsberättelsen för 1998. Efter ändringen under rubriken "Minnesplattan" från "Invigningen planeras till den 21 september 1999" till "Invigningen planeras till den 19 september 1999" godkänns verksamhetsberättelsen.

§ 9. Ek. berättelse.

Kassören Gunnel Nordström föredrar den ekonomiska berättelsen för 1998.

§ 10. Revisorernas berättelse.

Auvo Klefström läser upp revisorernas berättelse för 1998, där styrelsen föreslås ansvarsfrihet för verksamhetsåret.

§ 11. Ansvarsfrihet.

Årsmötet beviljar styrelsen ansvarsfrihet.

§ 12. Medlemsavgiften.

Årsmötet beslutar behålla medlemsavgiften från lokalföreningarna på nuvarande 75 kr per medlem och år.

§ 13. Förbundsordförande.

Pirkko Ahlin omväljes till förbundsordförande.

§ 14. Styrelserepresentanter och suppleanter.

Lokalföreningarna har vid sina årsmöten utsett sina representanter i styrelsen, som 1999 har följande sammansättning (lokalförening, ordinarie, suppleant): Gävle-Dala: Aune Karlsson, Eila Gardeskog.

Göteborg: Pentti Käppi, Pirkko Loippo.
Mellansverige: Raimo Berglund, Gunnel Johansson.
Skåne: Gunnel Nordström, Kostti Markkanen.
Stockholm: Sinikka Ortmark-Almgren, Kai Rosnell.
Direktanslutna: Raimo Lundgren, Kalle Seppä.

§ 15. Revisorer.

Birger Hansson, Stockholm, och Reino Heino, Sandviken, omväxles till revisorer. Till ersättare omväxles Sam Halonen-Norlin, Västerås.

§ 16. Valberedning.

Till valberedning utses Gui Emanuelsson, Sundbyberg (sammankallande), Arvo Oljakka, Höör, Reino Lamminheimo, Kungälv, Kaarina Rundström-Skoog, Örebro, och Maija-Liisa Hedgren, Örnköldsvik.

§ 17. Styrelsens förslag och motioner.

Styrelsen föreslår att *medlemsavgifterna* från de enskilda föreningarna inbetalas till riksförbundet senast den 1 september i fortsättningen. Årsmötet godkänner förslaget.

Styrelsen har i en motion yrkat på en stadgeändring så att "motioner skall vara styrelsen tillhanda senast 31 januari" ändras till "motioner skall vara styrelsen tillhanda senast 1 mars". Årsmötet godkänner motionen med över 2/3 majoritet.

§ 18. Enskilda motioner och förslag.

Raimo Berglund har motionerat om att årsmöten förläggs till slutet av maj eller början av juni. Årsmötet konstaterar, att det inte finns någon anledning att ändra stadgan, eftersom årsmötet enligt den skall hållas före utgången av maj. Däremot rekommenderar årsmötet att man i fortsättningen försöker förlägga årsmötet till slutet av maj månad.

Pirkko Ahlins förslag om att årsmötet borde göra en akut insats för nödlidande kosovoflyktingar väcker ett starkt gensvar. Årsmötet godkänner ett förslag om att alla lotterivinster under mötet, tillika en insamling, går oavkortat till kosovohjälpen.

På Pirkko Ahlins förslag väljs en arbetsgrupp, bestående av Pirkko Ahlin, sammankallande, Eva Widén, Nacka, samt Sinikka Ortmark-Almgren, Stockholm, med möjlighet att utse ytterligare medlemmar, att på bästa sätt lämna vidare de insamlade medlen. Rapport om insamlingen utlovas i nästa MedlemsNytt. Ordförandena i lokalföreningarna lovar att föra hjälpinsamlingsiden vidare till sina föreningar.

Aune Karlsson har motionerat om inrättandet av ett årligt krigsbarnspris, publicerat i MedlemsNytt nr 1 1999. Då ekonomin för närvarande inte tillåter att riksförbundet kan skapa ett underlag för ett pris, bordläggs motionen och riksförbundet inriktar sig för en framtida lösning av frågan.

§ 19. Riks 2000.

Gunnel Nordström meddelar att Skåneföreningen

Två avgående styreseledamöter avtackas av Pirkko Ahlin: Marja Hellstenius, Gävle-Dala, och Marjaana Hansson, Stockholm.

Foto: Aune Karlsson.

kommer att svara för nästa riksmöte den 20 maj år 2000.

§ 20. Övrigt.

Sinikka Ortmark-Almgren informerar om att Finlands regering beviljat ett bidrag på 20 000 mark till *minnesplattan*.

Om pågående *dokumentation* informerar Kai Rosnell och Pentti Käppi.

Pirkko Ahlin informerar om att Gui Emanuelsson valts in i redaktionen för MedlemsNytt.

att riksförbundet fått inbjudan till krigsbarnsårsmöten i Roskilde, Danmark, i juni, och i Lahti, Finland, i augusti.

att konstituerande styrelsemöte skall hållas kl 16.00 efter avslutat årsmöte.

att riksförbundets insamling skall delges mötesdeltagarna efter sammanräkningen av resultatet.

Pirkko Ahlin *avtackar* de avgående styrelsemedlemmarna Marjaana Hansson, Stockholm, och Marja Hellstenius, Leksand.

§ 21. Avslutning.

Ordföranden tackar deltagarna för aktiv medverkan och avslutar mötet.

Vid protokollet dag som ovan

Pentti Käppi.

Mona Serenius

Justeras

Auvo Klefström

Kai Rosnell

Verksamhetsberättelse

för Riksförbundet Finska Krigsbarn 1998

Styrelsen i Kungälv i maj 1998.

Årsmöte

Årsmöte hölls på Nordiska Folkhögskolan i Kungälv 9 maj 1998. Arrangör var Göteborgsföreningen Finska Krigsbarn i samarbete med Föreningen Finska Krigsbarn i Trestad. Ordförande för mötet var kommunfullmäktiges ordförande i Kungälv, Kurt Axelsson. Ca 80 medlemmar deltog, därtill ett antal krigsbarn från Finland.

Styrelsen

RFK:s styrelse har under 1998 bestått av följande personer:

Ordförande Pirkko Ahlin, Karlstad.

Lokalavdelningarnas styrelserepresentanter, ordinarie samt ersättare:

Gävle-Dala: Marja Hellstenius och Eila Gardesko.

Göteborg: Pentti Käppi, sekr, och Marjatta Wallenius.

Mellansverige: Gunnel Johansson och Raimo Berglund.

Stockholm: Marjaana Hansson och Sinikka Ortmark-Almgren.

Skåne: Gunnel Nordström, kassör, och Kosti Markkanen.

RFK-direkt: Raimo Lundgren, v ordf, och Kalle Seppä.

Revisorer, ordinarie: Birger Hansson, Stockholm, Reino Heino, Sandviken.

Revisorssuppleant: Sam Halonen-Norlin, Västerås.

Styrelsemöten

Styrelsen har haft fem protokollförda sammanträden, tre förlagda till Stockholm, ett i Borås samt ett i Kungälv, dessutom det konstituerande sammanträdet i Kungälv.

Medlemsavgift

Medlemsavgiften har varit 50 kr per medlem som betalats in av lokalavdelningarna. Direktanslutna medlemmar har betalat 150 kr. Medlem ansluten till lokalavdelning som ej är ansluten till RFK har betalat 50 kr. antalet betalande medlemmar var vid årsskiftet cirka 600.

Ekonomi

Förbundets ekonomi redovisas i särskild ekonomisk rapport. RFK har från Suomi-Seura fått bidrag att användas till Medlemsnytt på 15 000 kr. Likaså har bidrag inkommit till Minnesplatte-

fonden från Stockholms stad samt Silja Line. Minnesplattefonden redovisas för sig. Bidrag har även detta år sökts från Kulturfonden Sverige-Finland, tyvärr även denna gång utan resultat.

Lokalavdelningar

Verksamma lokalavdelningar anslutna till RFK har varit sex stycken: föreningen Finska Krigsbarn i Gävle-Dala.

Föreningen Finska Krigsbarn i Mellansverige.

Göteborgsföreningen Finska Krigsbarn.

Stockholmsföreningen Finska Krigsbarn.

Skåneföreningen Finska Krigsbarn.

RFK - direktanslutna.

Föreningen Finska Krigsbarn i Trestad har under året uppgått i Göteborgsavdelningen samt i RFK-direkt.

Medlemsinformation

Information har utgått till alla medlemmar genom tre st informationsblad, vilka kom under våren, i juni samt under hösten.

Medlemsnytt

Redaktionen för Medlemsnytt har varit: Aune Karlsson, redaktionschef, Marjatta Balgård, redigering, Gunnar Sältin, Kai Rosnell samt Pirkko Ahlin, ansvarig utgivare. Tidningen har utkommit med fyra nummer. Ekonomiska bidrag att användas till Medlemsnytt har tacksamt mottagits från Suomi-Seura med 15 000 kr.

Motioner

De motioner som inkom under 1998 behandlades under årsmötet 9/5 -98.

Andra organisationer

RFK är medlem i Föreningen Norden samt Suomi-Seura.

Styrelsen har återigen hos Stiftelsen Sveriges Nationaldag ansökt om en svensk fana.

Kontakter

Representanter från RFK har deltagit i möten i Danmark och i Finland (Vaasa och Vindeln).

Två representanter deltog i Utlandsfinländarparlamentet i Helsingfors den 23-24 november. Deras rapport är tryckt i Medlemsnytt nr 1/99.

Dokumentationen

En arbetsgrupp för vår dokumentation har bildats, bestående av Kai Rosnell, Pentti Käppi, Gunnar Sältin och Pirkko Ahlin. Vid ett studiebesök på Immigrantinstitutet i Borås upprättades kontakt mellan Institutet och RFK. En del bidrag har inkommit till arbetsgruppen, men vi önskar fler.

Minnesplattan

Förberedelser för avtäckandet av en minnesplatta har gjorts. RFK har erhållit bidrag från Stockholms stad 10 000 kr samt från Silja Line 5 000 kr. Bidrag har även sökts från Finska staten, men svar har vid dags dato ej inkommit.

Invigningen planeras till den 19 september 1999. Stockholmsföreningen tillsammans med RFK-styrelsen planerar stora festligheter i samband med invigningen.

Riks-99

Stockholmsföreningen tillsammans med Mellansverige har inbjudit till Riksmöte 1999 att hållas ombord på Finlandsbåten till Åbo. Vi har tack- samt mottagit denna inbjudan.

Mål 1999

- Att göra RFK mera känt utåt.
- Att inviga en minnesplatta över de 70 000 finländska barn som under krigsåren 1939-45 evakuerades från Finland till Sverige.
- Att ytterligare utöka kontakterna med våra grannländer.
- Att påbörja diskussioner om RFK:s framtida inriktning.

Härmed tackar styrelsen alla som arbetat inom lokalavdelningarna och inom RFK under det gångna året samt önskar alla lycka till för de Finska Krigsbarnen under 1999.

För Riksförbundet Finska Krigsbarn.

Pirkko Ahlin, ordf.

RFK-info 2/99

Invigningen av minnesplattan 19 september: Intresseanmälan **senast den 15 juni** till din ordförande. Har du inte fått blanketten, använd den som finns i tidningen.

Nordiska krigsbarnsdagar i Roskilde den 12-13 juni. Anmälningstiden ute, men hör av dig om du är intresserad.

Krigsbarnens nordiska sommardagar i Lahtis 20-22 augusti med tema "Krigsbarn i går, i dag och i morgon". Anmälan till Teuvo Halme, Jalkarannan Vanhatie 2 B7, FIN-15150 Lahtis, tel 009358 - 3 7531361. Hotell bokar du själv. Program, dock enbart på finska kan du få genom Pirkko Ahlin eller genom Gunnel Johansson, Västerås. Gunnel arrangerar gruppresa genom Viking Line, Stockholm-Helsingfors-Lahtis och tillbaka. Hör av dig till henne, tel 021-22058, om du vill delta i resan.

Deltagaravgiften 100 mark innehåller välkomst- och avskedskaffe, lördagslunch, busstransporter, sightseeing samt hela programmet på Fellmann-institutet, Kirkkokatu 27.

Programmet i korthet:

Fredag 20 augusti: Kl 12-18 ankomst. Kl 18-20 rundtur i Lahtis, möjlighet till rundtur på Vesijärvi (tre tim-

mar) eller bastukväll med grill, allsång och allmän trivsel.

Lördag 21 augusti: Kl 12.30-17 Huvudprogrammet, med avbrott för lunch (ingår i priset). Kl 20-23.30 Festkväll med inslag av operett, musikal, folkmusik, lotterier och dans. Det du äter och dricker betalar du direkt.

Söndag 22 augusti: Kl 9 Kransnedläggning vid Marskalkens grav samt vid krigsbarnsminnesmärket. Kl 10 Gudstjänst, därefter kaffe och beskådande av en fotoutställning, samt avslutning.

Ordf. **Teuvo Halme** hälsar alla krigsbarn och intresserade välkomna utan att känna sig bundna av anmälningstiden.

På **Stockholms läns landstingsarkiv** kan man forska om de finska krigsbarn som hamnade på sjukhus i Stockholm. Intresserad? Hör av dig till Hannele Meltin, tel 08-7373906. Förmodligen kan man forska även på andra landstingsarkiv. Hör efter på ditt landsting.

RFK har några **svensk-finska flaggmärken** (pins) att sälja. Hör av dig till Gunnel Nordström, tel 040-545696. De kostar 30 kr styck inkl porto.

Stiftelsen Sveriges Nationaldag har begåvat oss med en svensk fana. Vi tackar och tar emot. Vi kommer att få ta emot den **på Skansen den 6 juni!** Kom dit och titta! Eller följ festligheterna i TV-rutan!

På gång i lokalavdelningarna

Höstens program är inte klara men under våren återstår följande:

Göteborgsföreningen anordnar den 29 maj en utflykt till Dalsland. Kontaktperson: Marjetta Mahkonen, tel 031-546039.

Under hösten kommer man att satsa på träffar kring temat dokumentation. Första träffen blir söndag 29 augusti kl 16 på Karelska Föreningen, Tättingegatan 16.

Mellansverige har den 29 maj en försommarträff i Alstrum Lyckan strax utanför Karlstad. Kontaktperson: Pirkko Ahlin, tel 054-158638. Örebrogruppen anordnade den 8 maj en trevlig vårträff i Örebro med ett 40-tal deltagare.

Skåneföreningen har träff den 29 maj i Frostavallen, Höör, samt den 7 augusti i Hörby hos Ritva och Berndt Jönsson. Kontaktperson: Gunnel Nordström, tel 040-545696.

Stockholmsföreningen har vårfest 5 juni kl 14, Sockerbruksgränd 1 (Tanto). Kontakta Mirjam Spjut, tel 08-253991, eller Gui Emanuelsen, tel 08-7333187.

Torsdagsträffar i höst: 30 sept, 28 okt, 25 nov, julfest 11 dec. Till septemberträffen kommer författaren Margareta Sarri (som fick förhinder till Riksmötet).

Gävle-Dala har en träff söndag 6 juni kl 13 i Finska föreningens stuga i Hanåsen (strax utanför Gävle). Kontaktperson Kaija Asikainen, tel 026-197250. Ämnet för dagen: lokalföreningens vara eller icke vara.

Riksförbundet Finska Krigsbarn 1999

Ordf. Pirkko Ahlin, John Ericssonsg. 55, 652 19 KARLSTAD. Tel 054-158638.

Lokalavdelningar:

Finska Krigsbarn i Gävle-Dala (FKGD):

Ordf. Aune Karlsson, Törnrosavägen 5, 771 55 LUDVIKA. Tel 0240-15407.

Finska Krigsbarn i Mellansverige (FKMS):

Ordf. Raimo Berglund, Välljärmsg. 240, 724 73 VÄSTERÅS. Tel 021-354507.

Göteborgsföreningen Finska Krigsbarn, (GFK):

Ordf. Pentti Käppi, Sjögången 30, 421 71 V FRÖLUNDA. Tel 031-291688.

Direktanslutna till RFK (RFK):

Kontakt: Raimo Lundgren, Vallmoväg. 1 C, 461 43 TROLLHÄTTAN. Tel 0520-481859.

Stockholmsföreningen Finska Krigsbarn (SFK):

Ordf. Sinikka Ortmark-Almgren, Furusundsg. 18, 115 37 STOCKHOLM. Tel 08-6615808.

Skåneföreningen Finska Krigsbarn (SKFK):

Ordf. Kosti Markkanen, Ribetuatorp, 297 94 DEGEBERGA. Tel 044-352412.

Dessutom finns följande två föreningar icke anslutna till RFK:

Vätterbygdens Finska Krigsbarn:

Ordf. Väinö Bistsjö, Box 115, 520 40 FLOBY. Tel 0515-41223.

Finska Krigsbarn i Norrland:

Ordf. Oiva Boström, Kronoskogsv. 43, 902 51 UMEÅ. Tel 090-32433.

RFK:s styrelse 1999

	Ordinarie	Funktion	Suppleant	Revisorer
	Pirkko Ahlin Se ovan.	Ordf.		Birger Hansson Flintbacken 8, 4 tr 118 42 STOCKHOLM Tel 08-842213
FKGD	Aune Karlsson Se ovan.		Eila Gardeskog Läxvägen 14 813 32 HOFORS Tel 0290-22431	Reino Heino Valhallav. 19 A 811 40 SANDVIKEN Tel 026-250319
FKMS	Gunnel Johansson Eddagatan 4 723 35 VÄSTERÅS Tel 021-22058		Raimo Berglund Se ovan.	Sam Halonen-Norlin (spl) Drottningg. 27 A 724 64 VÄSTERÅS Tel 021-181516
GFK	Pentti Käppi Se ovan.	Sekr.	Pirkko Loippo Basungatan 40 421 40 V FRÖLUNDA Tel 031-452238	
RFK	Raimo Lundgren Se ovan.	V. ordf.	Kalle Seppä Kastgränd 5 302 53 HALMSTAD Tel 035-213075	
SFK	Sinikka Ortmark- Almgren Se ovan.		Kai Rosnell (matrikelansv.) Se red.ruta sid 2.	
SKFK	Gunnel Nordström Fajansvägen 102 238 40 OXIE Tel 040-545696	Kassör	Kosti Markkanen Se ovan.	

Avs: RFK
c/o Aune Karlsson
Törnrosavägen 5
771 55 Ludvika

Rosnell Kai
Kölängsvägen 10
74142 Knivsta

B-POST

En fennoskandinav

Leevi Redenson, trubadur, drog ut
alla taggar ur själen med sin humor
och inlevelse. Foto: Aune Karlsson.

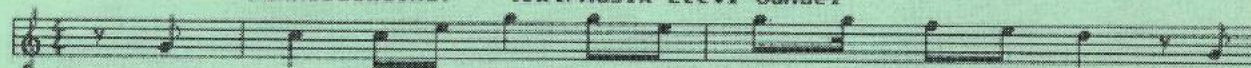
Leevi Samuel Redenson (Käkönen) kom 1941 som tvååring från Karelen till Västerås, återvände till Finland (Helsingfors) lagom för att börja skolan, men hade svårt med finska språket. Längtade "hem" och återkom vid mogen ålder 1969.

Han är numera sjukpensionär, bor i Stor-Stockholm. Han spelar och sjunger gärna egna visor där hans bakgrund som krigsbarn är ett centralt tema.

Leevis underhållning i samband med Riksmötet blev mycket uppskattad.

Det är ett nöje för MedlemsNytt att publicera en av Leevis sånger.

Fennoscandinav text/musik Leevi Samuel

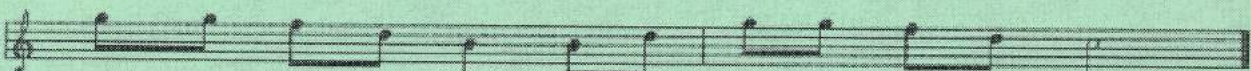
1. Jag minns ej den ti- den, jag kom till Sveri- ges land. För
2. Den dagen kom i li- vet, jag hanna i Suo- nis land och
3. Jag kalla- des för sven- son i mång- a sam- man- hang och
4. Åck, nu den- na häp- nad, jag upp- lev- de sen att

då var jag så li- ten, ned ba- ra nå- gon tand. Men
ing- en- ting är gi- vet, jag tillhör en an- nan strand. Det
lång- tan nu till Sveri- ge, i brös- tet ba- ra brann. Till
frän- ling jag nu är i mitt till- stånd i- gen. Jag

nu jag bli- vit vux- en och rik- ligt skägg jag har, jag
språ- ket som jag hör- de, jag ing- en- ting för- stod, för-
slut jag nej be- stäm- de, i Sveri- ge vill jag bo, efter
kän- ner mig nu rot- lös och ha- ver ing- et land och

sjung- er den- na vi- sa och är nu gan- nel- far.
kla- ring- en var den- na, det är min fos- ter- jord.
ung- dons- å- rens min- nen jag fin- na lugn och ro.
där- för jag nej kal- lar för Fen- no- Skan- di- nav.